

[Lysholm Christensen]

hederne i en vis forstand: Midlerne kommer til at følge de unge. Den virksomhed, som tager en ung i praktik, får altså en økonomisk kompensation. Det er et udmærket princip. Vi finder det også rigtigt, at det er en tidsbegrænset ordning, vi her laver. Tre år er rimeligt. Efter de tre år ser situationen forhåbentlig bedre ud takket være fald i årgangenes størrelse.

Vi finder det også positivt, at både private og offentlige arbejdsgivere er omfattet af ordningen. Hermed er der en maksimal bredde i ordningen, så vi kan finde så mange praktikpladser som muligt. Jeg kan også tilslutte mig princippet om den smidiggørelse, der ligger i bestemmelsen om, at skolerne i særlige tilfælde kan godkende en virksomhed som praktiksted. Kan det føre til, at vi får udnyttet området maksimalt – får fundet de sidste hjørner – så er det helt fint. En nyttig ventil kunne man kalde det, ikke for at underkende de faglige udvalg, men for at smidiggøre ordningen og få så mange med som muligt.

Vi finder det også væsentligt, at helt små virksomheder kan bidrage ved, at de kan dele praktikpladsen med andre, således at de indgår i et netværk omkring eleven, som det er beskrevet i bemærkningerne. Altså, selv om man ikke kan tilbyde en fuld praktikplads, kan man alligevel bidrage til de unges uddannelse. Det synes vi er udmærket.

Sammenfattende kan jeg sige om de tre første forslag, at de vil blive et godt redskab til løsningen af det store problem, vi her har med de unges uddannelse. Vi finder, at det er så godt, som det kan gøres i den givne situation, og vi glæder os over, at der er bred politisk opbakning til forslagene.

Også lovforslag nr. L 107 kan jeg give min støtte. Det har sin baggrund i Socialkommissionens forslag. Vi er enige i, at der er behov for en specielt tilrettelagt uddannelse for disse mindre bogligt indstillede unge, så også det forslag kan vi støtte.

Jeg skal blot give min tilslutning til en hurtig og konstruktiv udvalgsbehandling.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil først og fremmest sige tak til ordførerne og til partigrupperne, som har ladet viljerne og ønskerne bøje sig mod hinanden og har kæmpet sig frem til et omfattende forlig. Det er

flot, at vi har skabt klarhed. Det havde været endnu flottere, hvis vi havde gjort det for en måned siden eller for to måneder siden, men vi nåede det i hvert fald i god tid før jul.

Nu skal budskabet gå fra Tinget og ud til alle danske arbejdspladser, offentlige som private: Nu er der afklaring, nu ved vi, hvilke regler der gælder, nu er det tid at overveje at deltage endnu mere i uddannelsen af de unge, nu kan man blive godkendt enten ved at henvende sig til en skole eller ved at overveje den nye erhvervsgrunduddannelse. Nu er der også for den offentlige sektor en tilskyndelse til at tage en elev eller en lærling, for i vore dage behandles offentlige institutioner og styrelser i stigende grad som private virksomheder, og så må også de have tilsvarende tilskyndelser, idet de skal betale en afgift pr. ansat og får et tilskud pr. elev.

Med dette forlig cementerer vi vekseluddannelsesprincippet i Danmark. Det tror jeg har været regeringspartierne vigtigste motiv i denne sag. Vi ønsker at bevare vekseluddannelsesprincippet. Det vekseluddannelsesprincip, som vi har fået fra Tyskland, som altid har været stærkt i Danmark, og som vi med erhvervsuddannelsesreformen yderligere slog fast og vedtog enstemmigt her i Tinget, vil vi bevare. Også den del af vekseluddannelsesprincippet, som hedder mesterlæren, har vi bevaret, for i alle erhvervsuddannelser kan man nu starte i virksomheden, hvis man ønsker det. Så også mesterlærens fordele har vi indbygget.

Hvad er så fordelene ved dette erhvervsuddannelsessystem? Ja, det kan man bl.a. læse i sidste nummer af *The Economist*, som over 15-20 sider beskriver alverdens uddannelsesproblemer og ender med at vende sig mod Tyskland, som har et meget velkendt og verdensberømt erhvervsuddannelsessystem. Men bladet slutter med at sige, at for øvrigt skal man tage nordpå til Danmark, hvis man vil se det allerbedste erhvervsuddannelsessystem. Så berømmes i øvrigt vekseluddannelsesprincippet og dette, at vi takket være vekseluddannelsesprincippet har et alternativ til fortsat ubrudt skolegang til de skoletrætte, til dem, der ikke er tilskyndede til at fortsætte i de kortere eller længere videregående uddannelser.

Det er det, der har været på spil i de senere år. Det var det, der var på spil, da vi indførte skolepraktikken, som var en nødløsning, men